

kapelan; župnik Anton Žlogar iz Kranjske gore, več gg. duhovnikov iz litijske dekanije ter precej ljudstva iz štangarske in sosednjih župnij. — Dospeli sta tudi dve brzojavki. Eno je odposlal nečak slavljencev, dr. M. Marn, drugo gosp. Janko Polec, kot predsednik tehničnega društva „Triglav“ iz Gradca.

Slavnost sta priredila č. g. štangarski župnik, duhovni svetnik Mihael Sajè, in šmartinski dekan č. g. Ivan Zl. Lavrenčič, katerima izrekamo zahvalo za to, da se je iznova počastilo ime marljivega učitelja in zaslužnega slovstvenika. Slava Mar-novemu spominu!

Lovro Serajnik †. Dne 28. jun. je umrl starosta koroških domoljubov, prošt Lovro Serajnik v Tinjah. Rojen je bil 8. avg. 1808 v Št. Petru v Rožni dolini, v duhovnika posvečen pa 1. avg. 1835. Še kot devetdesetletni starček je gorel z mladostnim navdušenjem za slovensčino.

Domača umetnost. G. Fr. Tončič, podobar v Kamniku, je izdelal krasna kipa svetega Cirila in Metoda v nadnaravni velikosti za cerkev sv. Ivana v Trstu. Pred kratkim je bila v Kamniku razstavljena istega umetnika podoba „Mati Božja prečistega spočetja“ za kapelo v Studencu pri Dobu. Za župnijo Podstene na Hrvaškem poleg Fare pri Kostelu je izdelal g. Tončič kip „Marije Pomočnice“. — G. Janko pič je razstavil prošli mesec več secesionistiških slik, večinoma pokrajn. — G. M. Ruppe je razstavil v modelirski šoli ljubljanske realke jako fino slikane pokrajinske slike iz Kranjske, Švice in Italije. Po njegovih gorenjskih pokrajinah so prirejene prav zale barvane razglednice. Zdaj je pa razstavil 110 novih pokrajn, večinoma akvarelov. Njegov slog je fin, motivi skrbno izbrani. Najboljše so one njegove podobe, ki nam slikajo vodo v njenih barvenih izpremenih, bodisi modro morsko valovje ali pa šumeče slapovje. G. Ruppe je brez dvoma zdaj najboljši kranjski pokrajinski slikar. — G. Iv. Grohar je razstavil nekaj slik, ki pa trpé vsled pretirane secesionistiške manire.

Poljaki o Slovencih.

Na slovanskem časnikarskem shodu v Ljubljani smo se posebno zanimali za Poljake in se tudi osebno seznanili z nekaterimi izmed njih. Naše zanimanje je bilo tem večje, ker so se Poljaki šele v zadnjih letih začeli gorkeje vnemati za slovansko idejo. Posebno poudarjati je tudi to, da ima slovanska ideja med Poljaki največjo oporo v zrelih, treznih in premišljenih možeh. Sicer je za take ideje navadno najbolj vneta mladina; toda poljska mladina je, žalibog, drugačna. Pod vplivom radikalnih in socialistiških agitacij je poljska mladina že večkrat, seveda malo premišljeno, nastopila proti slovanski ideji. Vendar postaja slovanska ideja vsem treznejšim krogom vedno bolj simpatična in upati je, da bode v nekoliko letih prešnila vse sloje poljskega naroda.

Lansko jesen se je v Krakovu ustanovil „Slovanski klub“ po prizadevanju prof. Zdziechowskega in Zaviliškega. Že takoj izpočetka se je začel klub zanimati posebno za katoliške južne Slované. Priredil je že več predavanj o južnih Slovanih; o Slovencih se je predavalo že dvakrat. Uspeh teh predavanj je ta, da med Poljaki vedno bolj raste zanimanje za Jugoslovane in da se kulturna vez med Poljaki in katoliškimi Slovani vedno bolj krepi.

V prvem predavanju, ki ga je „Slovanski klub“ priredil o Slovencih, je prof. Zawiliński vsestransko zanimivo poročal o slovenskih geografičnih, ekonomičnih in kulturnih razmerah. Profesor Zdziechowski je temu predavanju dodal zanimive in globoko premišljene opazke o pomenu katoliške ideje za Slované. Zanimivo je govoril o katoliškem gibanju med Slovenci: „Trdna podlaga narodnega razvoja je tradicija preteklosti. Te pa Slovenci niso imeli. Zato so po zgledu Čehov in Slovakov iskali opore v panslaviških sanjarijah. Toda te nedoločne sanjarije ne morejo dati prave podlage narodni individualnosti in slabé narodno čuvstvo. Katoliška ideja je pa podlaga moralnega narodnega razvoja, podpira narodovo individualnost in vodi k pravemu razmerju do drugih slovanskih narodov. Zato so slovenski možje katoliškega duha narodni ideji iskali trdnejše, zanesljivejše in plemenitejše podlage kakor so panslaviške sanjarije — in to so našli v verski ideji katoliški.“ Omenjal je, kako visoko je razvito katoliško gibanje med Slovenci; posebno je hvalil slovensko katoliško časopisje, ki je po njegovem mnenju lahko vzor Poljakom in drugim narodom.

Tudi na banketu ob slov. časnikarskem shodu v Ljubljani je krasno govoril profesor Zdziechowski; njegov govor je bil brez dvoma eden najlepših in naglobljih, kar se jih je sploh govorilo ob tej priliki. V pesniško vznesenih besedah je v imenu poljskega naroda pozdravljaj naš mali narod in občudoval naše delo. Posebno je poudarjal idejo „Krsta pri Savici“ in simbolični pomen tega umotvora za našo narodno zgodovino. Kakor sta se Črtomir in Bogomila iz ljubezni do velike ideje krščanske odpovedala časni sreči, tako moramo tudi mi tembolj vzljubiti visoke ideje, ki narode vodijo k ciljem božjim, čim težji so pogoji narodnega življenja.

Po časnikarskem shodu je dne 7. junija predaval dr. Feliks Koneczny o vtiskih, ki so jih Poljaki iz slovenskih dežel prinesli v svojo domovino. — Prof. Zdziechowski je poln visokega idealizma, ki se že nagiblje k misticizmu, dr. Koneczny pa je bolj praktičen duh in ima mnogo zmisla za narodno organizacijo; oba sta pa navdušena in vztrajna delavca za krščansko slovansko idejo in vneta prijatelja Slovencev.

Prof. Zdziechowski se je živo zanimal za škofa Mahničá, čigar delo ima tako velik pomen za naš narodni razvoj. Zato se je po časnikarskem shodu